

וימל את בשר ערלתם בעצם היום הזה כאשר
דבר אתו אלהים ואברהם בן תשעים ותשלש
שלשה בהמלו בשר ערלתו וישמעאל בנו בן
שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו
בעצם היום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו
וכל אנשי ביתו יליד בית ומקנת כסף מאת בן
זכר נמלו אתו

וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח
האהל כיום היום וישא עיניו וירא והנה שלשה
אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח
האהל וישתחו ארצה ויאמר אדני אם נא מצאתי
חן בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך יקח נא מעט
מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ ואקח
פת לחם וסעדו לבכם אחר תעברו כי על כל כן
עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר
דברת ויבחר אברהם האהלה אל שרה ויאמר
מהרי שלש סאים קמח סלת לוישי ועלשי עגורת
ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן בקר רך ושוג
ויתן אל הנער ויבחר לעשות אתו ויקח זמאה
והלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא
עמד עליהם תחת העץ ויאכלו ויאמרו אליו
איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל ויאמר שוג
אשוג אליך כעת זיה והנה בן לשרה אשתך
ושרה שמעת פתח האהל והוא אזרני ואברהם
ושרה זקנים באים בימים זדל להיות לשרה
ארוז כלשים ותצחק שרה בקרבה לאמר אזרני
בלתי היתה לי עונה ואדני זקן ויאמר יהוה אל
אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם
אלך ואני זקנתי היפלא מיהוה דבר למועד אשוב
אליך כעת זיה וכלשרה בן ותכזש שרה לאמר
לא צחקתי כי יראה ויאמר לא כי צחקת ויקמו
משם האנשים וישקפו על פני סדם ואברהם הרוך
עמום לשלחם ויהוה אמר המכסה אני מאברהם
אשר אני עשה ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום
ותברכו בו כל גויי הארץ כי ידעתיו למען אשר
יצוה את בניו ואת ביתו אזרני ושמרו דרך יהוה
לעשות צדקה ומשפט למען הביא יהוה על
אברהם את אשר דבר עליו ויאמר יהוה לעקרת
סדם ועמרה כי רבה וחטאתם כי כבדה מאד
ארדה לא ואראה הכעלקתה הבאה אלי עשו כלה
ואם לא אדעה ופלו משם האנשים וילכו סדמה
ואברהם עודנו עמד לפני יהוה ויש אברהם

ויאמר האף תספה צדיק עם רשע אולי יש
זמשים צדיקים בתוך העיר האף תספה ולא תשא
למקום למען זמשים הצדיקים אשר בקרבה
זללה לך מעשה כדבר הזה להמית צדיק עם
רשע והיה כצדיק כרשע זללה לך השפט כל
הארץ לא יעשה משפט ויאמר יהוה אם אמצא
בסדם זמשים צדיקים בתוך העיר ונשאתי לכל
המקום בעבורם ויעץ אברהם ויאמר הנה לא
הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר אולי
יחסרון זמשים הצדיקים חמשה התעזית בזמשה
את כל העיר ויאמר לא אשחית אם אמצא שם
ארבעים וחמשה ויסק עוד לדבר אליו ויאמר
אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור
הארבעים ויאמר אל לא יחר לאדני ואברהם אולי
ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אם אמצא
שם שלשים ויאמר הנה לא הואלתי לדבר אל
אדני אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית
בעבור העשרים ויאמר אל לא יחר לאדני ואברהם
אך הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא
אשחית בעבור העשרה וילך יהוה כאשר כלה
לדבר אל אברהם ואברהם שב למקומו ויבאו
שני המלאכים סדמה בערב לוט ישב בשער
סדם וירא לוט ויקם לקראתם וישתחו אפים ארצה
ויאמר הנה לא אדני סרו לא אל בית עבדכם ולינו
ורחצו רגליכם והשכמתם וחלכתם לדרככם
ויאמרו לא כי ברדוב לויך ויפצר בם מאד ויסרו
אליו ויבאו אל ביתו ויעש להם משהתה ומצות אפה
ויאכלו טרם ישכבו ואשעי העיר אשעי סדם נסבו
על הבית מנער ועד זקן כל העם מקצה ויקראו
אל לוט ויאמרו לו איך האנשים אשר באו אריך
הלילה הוציאם אלינו ונדעה אתם ויצא אלהם לוט
הפתחה והדלת סגר אחריו ויאמר אל לא אחי תרעו
הנה לא לי שתי בנות אשר לא ידעו איש אוציאה
לא אתהן אליכם ועשו להן כטוב בעיניכם רק
לאנשים האל אל תעשו דבר כי על כן באו בצר
קרתי ויאמרו גיש הלאה ויאמרו האחד בא לגור
וישפט שפוט עתה נרע לך מהם ויפצרו באיש
בלוט מאד וישעו לשבר הדלת וישלחו האנשים
את ידם ויביאו את לוט אליהם הביתה ואת הדלת
סגרו ואת האנשים אשר פתח הבית חכו בסנורים
מקטף ועד גדול ויראו למצא הפתח ויאמרו
האנשים אל לוט עד מי לך פה דתך ובלרך ובלרך

וכל אשר לך בעיר הוצא מן המקום כי משחזרתם
 אנחנו את המקום הזה כי גדלה צעקתם ארת פני
 יהוה וישלחנו יהוה לשחזתה ויצא לוט וידבר אל
 זחנני לקחי בנתיו ויאמר קומו צאו מן המקום הזה
 כי משחזית יהוה את העיר ויהי כמצדק בעיני זחנני
 וכמו השחזר עלה ויאיצו המלאכים בלוט לאמר
 קום קח את אשתיך ואת שתי בנותיך הנמצאות
 פן תספה בעון העיר ויתמהמה ויזחיקו האנשים
 בידו וביד אשתו וביד שתי בנותיו בזמלת יהוה
 עליו ויצאהו וינחהו מזחיק לעיר ויהי כהוציאם
 אתם החוצה ויאמר המלט על נפשך אל תביט
 אחריך ואל תלמד בכל הככר ההרה המלט פן
 תספה ויאמר לוט אלהם אל לא אדני הנה לא מצא
 עבדך זין בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית עמדי
 רחמייה את נפשי ואנכי לא אוכל להמלט ההרה
 פן תדבקני הרעה ומתי הנה לא העיר הזאת קרבה
 לנוס שמה והוא מצער אמלטה לא שמה הלא
 מצער הוא ותחי נפשי ויאמר אליו הנה נשארי
 פניך גם לדבר הזה לבלתי הפכי את העיר אשר
 דברת מהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות
 דבר עדי באך שמה על כל כן קרא שם העיר צוער
 השמש יצא על הארץ ולוט בא צוערה ויהוה
 המטיר על סדם ועל עמרה גפרית ואש מאת יהוה
 מן השמים ויהפך את הערים האל ואת כל הככר
 ואת כל ישרי הערים וצמח האדמה ותבט אשתו
 מאחריה ותחי נציב מלח וישכם אברהם בבקר אל
 המקום אשר עמד שם את פני יהוה וישקח על
 פני סדם ועמרה ועל כל פני ארץ הככר וירא
 והנה עלה קיטר הארץ כקישור הכבשן ויהי בשחזת
 אלהים את עירי הככר ויזכר אלהים את אברהם
 וישלח את לוט מתוך החפכה בהפך את הערים
 אשר ישב בהן לוט ויעל לוט מצוער וישב בהר
 ושתי בנותיו עמו כי ירא לשבת בצוער וישב
 במערה הוא ושתי בנותיו ותאמר הבכירה אל
 הצעירה אבילו זקן ואיש אין בארץ לבוא לקחנו
 כדרך כל הארץ לכה נשקה את אבילו וישכבה
 עמו ונחיה מאבילו זרע ותשקיין את אביהן ויין
 בלילה הוא ותבא הבכירה ותשכב את אביה ולא
 ידע בשכבה ובקומה ויהי ממחרת ותאמר הבכירה
 אל הצעירה הן שכבתי אמש את אבי נשקנו ויין גם
 הלילה ובאי שכבי עמו ונחיה מאבילו זרע ותשקיין
 גם בלילה ההוא את אביהן ויין ותקם הצעירה

ותשכב עמו ולא ידע בשכבה ובקמה ותהרין שרתי
בנות לוי מאביהן ותלד הבכירה בן ותקרא שמו
מואב הוא אבי מואב עד היום והצעירה גם היא
ילדה בן ותקרא שמו בן עמי הוא אבי בני עמון
עד היום ויסע משם אברהם
ארצה הנגב וישב בין קדיש ובין שור וילך בגרר
ויאמר אברהם אל שרה אשתו אזאתי הוא וישלח
אבימלך מלך גרר ויקח את שרה ויבא אלהים אל
אבימלך בזלום הלילה ויאמר לו הלא מרת עקל
האשה אשר לקחת והיא בעלת בעל ואבימלך
לא קרב אליה ויאמר אדני הגוי גם צדיק תהיה
הלא הוא אומר לי אזאתי הוא והיא גם היא אברהם
אזתי הוא בתם לבני ובנקיין כפי עשיתי זאת ויאמר
אליו האלהים בחלום גם אנכי ידעתי כי בתם לבבך
עשית זאת ואזשך גם אנכי אותך מחטו לי על כן
לא נחתיך לנגע אליה ועתה השב אשת האישה כי
נביא הוא ויתפלל בעדך וחייה ואם אינך משלים דע
כי מות תמות אתה וכל אשר לך וישלם אבימלך
בבקר ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל הדברים
האלה באזניהם וייראו האנשים מאד ויקרא
אבימלך לאברהם ויאמר לו מה עשית לנו ומה
חטאתי לך כי הבאת עלי ועל ממלכתי חטא
גדלה מעשים אשר לא יעשו עשית עמדי ויאמר
אבימלך אל אברהם מה ראית כי עשית את הדבר
הזה ויאמר אברהם כי אמרתי רק איך יראת אלהים
במקום הזה והרגוני על דבר אשתי וגם אמנה אזאתי
בת אבי הוא אך לא בת אמי ותהי לי לאשה ויהי
כאשר חתעו אתי אלהים מבית אבי ואמר לה זה
חטך אשר תעשי עמדי אל כל המקום אשר נבוא
שמה אמרי לי אזתי הוא ויקח אבימלך צאן ובקר
ועבדים ושפחות ויתן לאברהם וישב לו את שרה
אשתו ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך בשלום
בעיניך שש ולשרה אמר הנה נתתי ארץ כסף
לאזיך הנה הוא לך כסות עינים לכל אשר אתך
ואת כל נכזות ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא
אלהים את אבימלך ואת אשתו ואמהותיו וילדו כי
עצב עצר יהוה בעד כל רחם לבית אבימלך על
דבר שרה אשת אברהם ויהוה
פקד את שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה
כאשר דבר ותהר ותלד שרה לאברהם בן רוקניו
למועד אשר דבר אתו אלהים ויקרא אברהם
את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק

ויבול אברהם את יצחק בנו בן שלמות ימים כאשר
 צוה אתו אלהים ואברהם בן מאת שנה בהולד לו
 את יצחק בנו ותאמר שרה צדק עשה לי אלהים
 כל השמע יצחק לי ותאמר מי מלל לאברהם
 הליקה בנים שרה כי ילדתי בן לאקלוי ויאמר הילד
 ויאמר ויעש אברהם משתח גדול ביום האמל את
 יצחק ורא שרה את בן הגר המצרית אשר ילדה
 לאברהם מצחק ותאמר לאברהם גרש האמה
 הזאת ואת בנה כי לא ירש בן האמה הזאת עם
 בני עם יצחק וירע הדבר מאד בעיני אברהם
 על אודת בנו ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע
 בעיניך על הנער ועל אמתך כל אשר תאמר
 אליך שרה שמע בקולך כי ביצחק יקרא רך
 ורע וגם את בן האמה לגוי אשימנו כי זרעך הוא
 וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחזמת מים וירחץ
 אל הגר שם על שכמה ואת הילד וישלחה ותלך
 ותתן במדבר באר שבע ויכלו המים מן החזמת
 ותשלך את הילד תחת אחד השיזם ותלך ורשב
 לה מנגד הרחק כמשחוי קשת כי אמרה אל ארצה
 במות הילד ורשב מנגד ורשב את קלה ותבך
 וישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלאך אלהים
 אל הגר מן השמים ויאמר לה מה לך הגר אל
 תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא
 שם קומי שאי את הנער והחזיקי את ידך בו כי
 לגוי גדול אשימנו ויפקח אלהים את עיניה ותרא
 באר מים ותלך ותמלא את החזמת מים ותשק את
 הנער והי אלהים את הנער ויאמר וישב במדבר
 והי רבה קשת וישב במדבר פארץ ותקח לו

אמו אשה מארץ מצרים

ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר צבאו
 אל אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה
 עשה ולתה השבעה לי באלהים הנה אם תשקר
 לי ולניני ולנכדי כחסי אשר עשיתי עמך תעשה
 עמדי ועם הארץ אשר גרתה בה ויאמר אברהם
 אלכי אשבע והוכח אברהם את אבימלך ער
 אדות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך ויאמר
 אבימלך לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם
 אתה לא הגדת לי וגם אלכי לא שמעתי בלתי
 היום ויקח אברהם צאץ ובקר ויתן לאבימלך
 ויכרתו שניהם ברית וישב אברהם ארץ שבע
 כבשת הצאץ לבדה ויאמר אבימלך אל אברהם
 מה הנה שבע כבשת האלה אשר הצבת לבדך

ויאמר כי את שבע כבשת תקח מידי בעבור תהיה
לוי לעדה כי חפרתי את הבאר הזאת על כן קרא
למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו עבדי
ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיקד
שני עבדיו וישבו אל ארץ פלשתים וישע אשל
בבאר שבע ויקרא שם בשם יהוה אל עולם ויגד
אברהם בארץ פלשתים ימים רבים

ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם
ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני ויאמר קח לא את
בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל
ארץ המדיה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים
אשר אמר אליך וישכם אברהם בבקר ויחבש
את חמורו ויקח את שני עבדיו אתו ואת יצחק בנו
ויבקע עצי ללה ויקם וילך אל המקום אשר אמר
לו האלהים ביום השלישי וישא אברהם את עיניו
וירא את המקום מרחוק ויאמר אברהם אל עבדיו
שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה
ונשתחוה ונשונה אליכם ויקח אברהם את עצי
הללה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש
ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו ויאמר יצחק אל
אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנח
האש והעצים ואיה השיה לעלה ויאמר אברהם
אלהים יראה לו השיה לעלה בני וירכו שניהם
יחדו ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן
שם אברהם את המזבח ויערך את העצים ויעקב
את יצחק בנו וישם אתו על המזבח ממעל לעצים
וישליח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחוט
את בנו ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר
אברהם אברהם ויאמר הנני ויאמר אל תשלח ידך
אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי
ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך
ממני וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר
נאחז בסך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל
ויעלהו לעלה תחת בנו ויקרא אברהם שם המקום
ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה
ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים
ויאמר בי נשבעתי לאם יהוה כי יעץ אשר עשית
את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך כי
ברך אברכך והרבה ארבה את ארעך ככוכבי
השמים וכחול אשר על שפת הים וירש ארעך
את שלר איביו והתברכו בארעך כל גוי הארץ
עקב אשר שמעת בקלי וישב אברהם אל עבדיו

ויקמו וילכו יחדיו אל באר שבע וישב אברהם
בבאר שבע

ויהי אחרי הדברים האלה וילד לאברהם לאמר
הנה ילדה מלכה גם הוא בנים לנזור אחיך את
עויף בכרו ואת בויף אחיו ואת קמואל אבי ארם
ואת כשד ואת חזו ואת פלדש ואת ידלף ואת
בתואל ובתואל ילד את רבקה שמנה אלה ילדה
מלכה לנזור אחי אברהם ופילגשו ושמורה
ראומה ותלד גם הוא את שבזו ואת גוזם ואת
הזש ואת מעכה

ויהיו חיי שרה מאה שנה וישנים שנה ושבע
שנים שני חיי שרה ותמת שרה בקרית ארבע
הוא חפרון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה
ולביתה ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני
זת לאמר גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזרת
קבר עמכם ואקברה מתי מלפני ויענו בני זת את
אברהם לאמר לו שמענו אדני נשיא אלהים אתה
בתוכנו במבואר קברינו קבר את מתך איש כמנו
את קברו לא יכלה ממך מקבר מתך ויקם אברהם
וישתחו לעם הארץ לבני זת וידבר אתם לאמר
אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני
ופגעו לי בעפרון בן צוזר ויתן לי את מערת
המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף
מלא יתנה לי בתוככם לאחזת קבר ועפרון ישב
בתוך בני זת ויעץ עפרון החתי את אברהם באדני
בני זת לכל באי שער עירו לאמר לא אדני
שמענו השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך
נתתה לעיני בני עמי נתתה לך קבר מתך וישתחו
אברהם לפני עם הארץ וידבר אל עפרון באדני
עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמענו נתת
כסף השדה קח ממני ואקברה את מתי שמה
ויעץ עפרון את אברהם לאמר לו אדני שמענו
ארץ ארבע מאת שקל כסף בני וביתך מה רוא
ואת מתך קבר וישמע אברהם אל עפרון וישקל
אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באדני בני
זת ארבע מאת שקל כסף עבר לסוזר ויקם
שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא
השדה והמערה אשר בו וכל העץ אשר בשדה
אשר בכל גבול סביב לאברהם למקנה לעיני בני
זת בכל באי שער עירו ואחרי כן קבר אברהם
את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על
פני ממרא הוא חפרון בארץ כנען ויקם השדה